

SXEDIO.F83

27.8.52: ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΗ ΣΕΡΒΑ, ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ (ΝΟΥΣΗ) ΚΑΙ ΓΩΓΟΥ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ.

Η αναλυτική απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ για την αποβολή των τριών στελεχών του Πλουτή Σέρβα, Χριστοφή Οικονομίδα (Νούση) και Γιώργου (Γώγου) Κακογιάννη, που λήφθηκε στις 12 Αυγούστου 1952, δόθηκε στη δημοσιότητα στις 27 του μήνα και δημοσιεύθηκε την επομένη στο "Νέο δημοκράτη", εκφραστικό όργανο του ΑΚΕΛ ήταν πολυησέλιδη και λεπτομερής. Η απόφαση έχει ως εξής:

"Η πιο κάτω απόφαση μαζί με πολλά άλλα συμπληρωματικά στοιχεία, που σχετίζονται με τη δράση των φραξιονιστών ΣΥΖΗΤΗΘΗΚΕ ΗΔΗ ΚΙ ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΟΜΟΦΩΝΑ ΚΑΙ Μ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΕΣ ΤΩΝ Ε.Ε. ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ, που συνήλθαν μαζί με άλλα επαρχιακά κομματικά στελέχη. Οι πλατιές αυτές Επαρχιακές Ολομέλειες του Κόμματος, που με μεγάλη ικανοποίηση άκουσαν το ξεσκέπασμα της αντικομματικής φραξιονιστικής ομάδας, εξέφρασαν με ψηφίσματα τους προς την Κ. Ε. την απόλυτη αισιοδοξία τους, την απεριόριστη εμπιστοσύνη τους προς το Κόμμα και την Καθοδήγησή του, την αποφασιστικότητα τους να δουλέψουν ακόμα πιο φανατικά και με άμιλλα για να γίνει το κόμμα και το λαϊκό μας κίνημα πανίσχυρο, για να υπερεχτελεστούν όλες οι αποφάσεις του 7ου συνεδρίου και της 2ης Ολομέλειας του ΑΚΕΛ.

Στις ομάδες του Κόμματος, που άρχισε και συνεχίζει η συζήτηση, επικρατεί το πιο ψηλό πνεύμα ενθουσιασμού πίστης προς το κόμμα και την ηγεσία του, πίστη προς τις τεράστιες δυνάμεις των εργατών και των εργαζομένων, που με στοργή περιβάλλουν και περιφρουρούν το ΑΚΕΛ. Μια ΑΠΟΛΥΤΗ ΟΜΟΦΩΝΙΑ προς την απόφαση της Κ.Ε. και της Κ.Ε.Ε. τέτλια που ξεπερνά κάθε προηγούμενο, και μια ΑΠΟΛΥΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ της ομάδας

των οππορτουριστών-φραξιονιστών που σήκωσαν το ανάστημα τους ενάντια στο κόμμα, είναι το κύριο χαρακτηριστικό στις συνεδρίες των κομματικών μας ομάδων.

Απ' όλες τις επαρχίες, απ' όλους τους τομείς του Κόμματος η Κ.Ε. του ΑΚΕΛ κατακλύζεται με ενθουσιώδη ψηφίσμαστα των ομάδων, στα οποία διαδηλώνεται η εμπιστοσύνη των ακελιστών προς την καθοδήγηση τους, η ανακούφιση τους για το γεγονός του ξεσκεπάσματος του φραξιονισμού που σαν σαράκι υπόσκαπτε το Κόμμα και το Κίνημα μας. Οι κομματικές ομάδες υπόσχονται στο κόμμα τους να πυκνώσουν τις γραμμές του με εκατοντάδες νέους αγγωνιστές, να οξύνουν ακόμα πιο πολύ την επαγρύπνηση τους, να περιφρουρήσουν και να δυναμώσουν την ενότητα του Κόμματος, να επιδοθούν πιο συστηματικά στην κατάργηση της θεωρίας του μαρξισμού-λενινισμού, να οργανώσουν πιο πλατειά τους αγώνες των εργαζομένων σύμφωνα με τις αποφάσεις της 2ης Ολομέλειας.

1. ΤΟ ΑΚΕΛ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΟΧΟΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΞΕΝΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΣΤΟΤΦΙΦΛΙΚΑΔΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΡΑΞΙΟΝΙΣΜΟΥ-ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΜΟΥ .

1. Το ΑΚΕΛ είναι το κόμμα της Κυπριακής εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων. Είναι το πιο συνεπές πατριωτικό κόμμα κι αποτελεί την πιο καλά οργανωμένη μαχητική πρωτοπορία του λαού. Στην πρώτη γραμμή των θυσιών στέκει το ΑΚΕΛ και οδηγεί τον λαό μας στην καθημερινή του πάλη για το ψωμί ενάντια στην απειλή του πολέμου, για την εθνική του λευτεριά.

Σαν τέτιο το Κόμμα μας είναι φυσικό ν' αποτελεί το στόχο μιας αδιάκοπης επίθεσης από μέρους όλων των εκμεταλλευτών και καταπιεστών, των ντόπιων και ξένων. Απ' όλες τις πλευρές οι κασταπιεστές του λαού ενώνουν τα πυρά τους ενάντια στο κόμμα μας με σκοπό να το διασπάσουν, να το αδυνατίσουν, να το παραστρατήσουν και να τρίψουν το κύρος του, να το διαλύσουν. Οι καταπιεστές θέλουν το λαό μας ακαθοδήγητο, όπως γινόταν στα παλιά στα

χρόνια, τον θέλουν ανίκανο ν' αντισταθεί και να παλαίψει ενάντια στην πείνα και τη σκλαβιά, ενάντια στον κίνδυνο μιας πολεμικής συμφοράς.

2. Η ανάληψη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ από την Προσωρινή Κεντρική Καθοδήγηση, το Φλεβάρη του 1949, και το 6ο συνέδριο που έγινε τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου, είναι σημαντικοί σταθμοί που εκφράζουν την ανάπτυξη της πείρας και της ωριμότητας του Κόμματος μας. Βασισμένο στη μεγάλη βοήθεια του αδελφού Κ.Κ.Ε και χρησιμοποιώντας ουσιαστικά για πρώτη φορά, το όπλο της κριτικής και αυτοκριτικής, το Κόμμα μας έδωσε στα 1949 ένα σοβαρό χτύπημα ενάντια στον οππορτουνισμό και τη ρεφορμιστική γραμμή του, που για χρόνια πριν το χαντάκωνε, το ταλαιπωρούσε. Παρά τους προσωρινούς κλονισμούς του, το Κόμμα μας βρήκε στα 1949 το σωστό δρόμο. Αυτό αντίθετα από το 1945, όταν το Κόμμα δεν μπόρεσε να παλαίψει αποφασιστικά ενάντια στη φραξιονιστική οππορτουνιστική αναρχία, που σήκωσε ο Σέρβας.

Το ότι το Κόμμα μας λευτερώθηκε βασικά από τις οππορτουνιστικές παρεκκλίσεις και βάδισε σύμφωνα με τη σωστή γραμμή, ύστερα από το 6ο συνέδριο, είναι γεγονός που επαληθεύεται από την ίδια τη ζωή:

α). Εχοντας μια σωστή πολιτική γραμμή το κόμμα και λευτερωμένο από τα οππορτουνιστικά στοιχεία που αλώνιζαν πριν στην ηγεσία του, κατόρθωσε μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα να δώσει μια πρωτοφανή ώθηση στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του λαού. Το κόμμα μας, όπως φίλοι και εχθροί το αναγνωρίζουν, ήταν ο εμπνευστής και οργανωτής της μεγάλης λαϊκής νίκης του δημοψηφίσματος, μόλις λίγους μήνες ύστερα από το 6ου του συνέδριο.

Το Κόμμα μας έφερε το κυπριακό ζήτημα στο εξωτερικό και ανάγκασε με τη λαϊκή πίεση τη δεξιά να κινηθεί σε κατευθύνσεις που αυτή δεν ήθελε, ξεσκέπασε το διασπαστικό χαρακτήρα της δεξιάς και τον προδοτικό αντεθνικό χαρακτήρα του ελληνικού μοναρχοφασισμού, ξέφτισε και κατακουρέλιασε τα

περίφημα "ελληνοβρετανικά πλαίσια".

β). Το Κόμμα μας, επίσης, έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην ανάπτυξη του αντιπολεμικού πνεύματος ανάμεσα στο λαό μας, στη δημιουργία και ανάπτυξη του κινήματος των οπαδών της ειρήνης. Κάτω από την καθοδήγηση του Κόμματος μας φούντωσαν μέσα στα τελευταία χρόνια μεγάλοι ενιαιομετωπικοί οικονομικοί αγώνες, των εργατών, των αγροτών και άλλων εργαζομένων. Χτυπήθηκε η πολιτική της λαϊκής διάσπασης που καλλιεργούν οι δυνάμεις της ντόπιας και ξένης αντίδρασης, χτυπήθηκε η ολέθρια πολιτική του λεγομένου "οικονομικού πολέμου" στην οποία μας τράβηξε η ηγεσία της δεξιάς, αμβλύθηκαν με την ταχτική του Κόμματος οι αντιθέσεις ανάμεσα στο λαό και καλλιεργήθηκε το πνεύμα της ενότητας, της λαϊκής συμφιλίωσης.

γ). Σαν αποτέλεσμα της σωστής γραμμής και ταχτικής του Κόμματος μας στα τελευταία τρία χρόνια βελτιώθηκε η οργανωτική δουλειά τόσο μέσα στο Κόμμα όσο και στις λαϊκές οργανώσεις, έγινε ουσιαστική στροφή στην ανάδειξη και διαπαιδαγώγηση νέων στελεχών, χτυπήθηκε η ομπορτουριστική-ρεφορμιστική γραμμή στα οργανωτικά ζητήματα του Κόμματος.

3. Οι επιτυχίες του Κόμματος μας στα τελευταία χρόνια ανησύχησαν σοβαρά τους εχθρούς του που τους στοίχισε, όπως φαίνεται η εκκαθάριση των ομπορτουριστικών, αντικομματικών στοιχείων απ' την κομματική ηγεσία. Ολοι γενικά οι εχθροί του Κόμματος εντείνουν την ολόπλευρη επίθεση τους, αναδιοργανώνουν την υπονομευτική δράση τους ενάντια στο Κόμμα μας, υιοθετούν την ταχτική της συκοφαντικής επίθεσης ενάντια στην ηγεσία του Κόμματος.

Αποβλημένοι από το Κόμμα, φραξιονιστές και άλλα στοιχεία που κατάφεραν να κρατηθούν ακόμα μέσα στο κόμμα οργανώνουν από κοινού την ψιθυριστή κι' ύστερα την ανοιχτή "αντιπολίτευση" ενάντια στην Κ. Ε. μας, που "δεν τους αρέσει", μιλούν για το στυλοβάτη του φραξιονισμού Πλ. Σέρβα που τον θεωρούν σαν το

"μοναδικόν ικανόν" να ελέγχει και να κατευθύνει το Κόμμα. Δεν είναι τυχαίο, φυσικά, γιατί γνωστοί φιλοκυβερνητικοί κύκλοι εμφανίζονταν σαν "φίλοι" του ΑΚΕΛ που θέλουν "ν'αλλάξουν απλώς" την καθοδήγηση και ενώνουν τα πυρά τους με τους παλιά ή πρόσφατα αποβλημένους φραξιονιστές, όπως και με άλλους καθαιρεμένους από τα πόστα τους εξαιτίας της οππορτουνιστικής και φραξιονιστικής τους δράσης. Οι εχθροί του Κόμματος ανησυχούν και βιάζονται ταυτόχρονα. Τους ανησυχεί και τους βιάζει η γενική παγκόσμια κατάσταση και η σταθερά αναπτυσσόμενη δύναμη και δράση του κινήματος μας. Γι' αυτό μπαίνουν σ' εντατική κίνηση όλοι οι σημαίνοντες παράγοντες του οππορτουνισμού και του φραξιονισμού, οι ανοιχτοί και οι ως τα χτες καμουφλαρισμένοι. Υποχρεώνονται να χρησιμοποιήσουν πολλά "ατού", να δράσουν πιο ανοιχτά και πιο αποφασιστικά σε μια "κατάλληλη" γι' αυτούς στιγμή.

4. Οι αντικομματικοί φραξιονιστικοί κύκλοι διάλεξαν από πολλού το 7ο συνέδριο για να δώσουν εκεί την αποφασιστική τους "μάχη" ενάντια στην κομματική γραμμή και την ηγεσία που υποστηρίζει αυτή τη γραμμή. Μ' ένα αρκετά υπολογισμένο σχέδιο, η φραξιονιστική ομάδα ανάλαβε το έργο: Να "τρίψει" την κομματική ηγεσία και να τη διαχωρίσει από το κομματικό σύνολο πραγματοποιώντας έτσι το πρώτο διασπαστικό ρήγμα. Ν' ανακαταλάβει θέσεις στην κομματική ηγεσία. Να ποδοπατήσει ξανά, όπως έκαμνε για χρόνια, την κομματική πειθαρχία, όλες τις κομματικές οργανωτικές αρχές, και να επιβάλει την οππορτουνιστική αναρχία. Να εκτροχιάσει τελικά το κόμμα, απ' την πολιτική του γραμμή και έτσι να εξασθενήσει το κύρος του Κόμματος ανάμεσα στις μάζες. Κύρια μέθοδος της φραξιονιστικής επίθεσης, διαλέχτηκε η περίφημη "Δημοκρατική επανάσταση", αυτή η προσφιλής μέθοδος του Πλ. Σέρβα, που εφαρμόστηκε στα 1945. Αυτή η ταχτική συνίσταται σε μια φραξιονιστική δράση που γίνεται στο όνομα της "δημοκρατίας" και της "ελευθερίας για κριτική" αλλά

δεν είναι παρά ένας αχαλίνωτος φραξιονισμός. Τα πυρά τους στράφηκαν ενάντια στα στελέχη του Κόμματος μας με κύριο στόχο το Γενικό Γραμματέα.

5. Ο φραξιονισμός εμφανίστηκε προσυνεδριακά και στο ίδιο το συνέδριο με τη μάσκα του "μεγάλου κριτή", του "σωτήρα", του "θεωρητικού". Βάλθηκε να "διορθώσει", να "εκκαθαρίσει" και να "καθαίρεσει". Έκανε την πρώτη του ανοιχτή κρούση ενάντια στη γραμμή του Κόμματος προσυνεδριακά ζητώντας και την αναβολή του συνεδρίου για να "επανεξεταστεί" η γραμμή, κι' αφού δεν πέτυχε έκανε "ελιγμό" στο συνέδριο, βάρωσε στ' όνομα της κομματικής δημοκρατίας και της "ελευθερίας" της κριτικής. Για να ψαρέψει συμμάχους ο φραξιονισμός έρριξε τα δίχτυά του κυρίως ανέμεσα σε μικροαστικά στοιχεία, αυτά που, όπως υπολόγισε, θα γίνονταν ευκολότερα οι "φορείς" των απόψεων του και όργανα για την πραγματοποίηση των σκοπών του. Ο φραξιονισμός ζήτησε ακόμα "βοήθεια από το εξωτερικό και χρησιμοποίησε γι' αυτό το σκοπό αποστολές.

6. Οι φραξιονιστές που ηττήθηκαν στο 7ο συνέδριο δεν τα βάζουν κάτω και με μεγαλύτερη μανία εφαρμόζουν καινούργια σχέδια. Όπως και πριν, από το 7ο συνέδριο έτσι και ύστερα, το κόμμα, γνωρίζει στην κάθε στιγμή τα σχέδια τους συγκεντρώνει τα στοιχεία του, τους πιάνει επ' αυτοφώρω, χάρη στην κομματική επαγρύπνηση και ειδικά χάρη στη δουλειά του Γραφείου Κομματικής Επαγρύπνησης που συγκέντρωσε συστηματικά όλα τα στοιχεία, χάρη ακόμα στην πλατειά λαϊκή επαγρύπνηση, που γι' αυτή βοήθησε το κόμμα μας, ο οππορτουνισμός και ο φραξιονισμός αποκαλύφθηκαν και χτυπήθηκαν. Δίπλα στο χτύπημα του Φλεβάρη 1949, δίπλα στα χτυπήματα του 6ου και 7ου συνεδρίου, οι υπονομευτές του Κόμματος και των αγώνων του για τα συμφέροντα και σήμερα ένα ακόμα αποφασιστικό χτύπημα.

II. ΟΙ ΑΝΤΙΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ
ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΦΡΑΣΙΑΣ ΠΛΟΥΤΗ ΣΕΡΒΑ, ΧΡΙΣΤΟΦΗ

ΝΟΥΣΗ, ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ, ΒΑΣΟΥ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΣΑΒΒΙΔΗ.

Ακολουθώντας την κοινή μέθοδο όλων των οππορτουνιστικών φράξιων που δρουν μέσα-τη μέθοδο στις, της από μέσα κατάκτησης του φρουρίου, γραμμές των κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων-τη μέθοδο της από μέσα κατάκτησης του φρουρίου- και οι δικοί μας οππορτουνιστές επιδίωξαν τελευταία με μια εντατική προσπάθεια να υποσκάψουν και ν' ανατρέψουν την κομματική καθοδήγηση. Επιδιώκοντας πάντοτε αυτό το σκοπό σαν προϋπόθεση για ν' αναθεωρήσουν τη γραμμή του Κόμματος προέβηκαν στις πιο κάτω ενέργειες:

1. Οι αποβλημένοι και μη από το Κόμμα φραξιονιστές κατασυκοφάντησαν το Κόμμα μας στο αδελφο Κ.Κ.Ε. προσπάθησαν να σπείρουν τη δυσπιστία στο ΚΚΕ για το Κόμμα μας και την ηγεσία του, προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν το ΚΚΕ στους αντικομματικούς τους σκοπούς. Χρησιμοποίησαν ύπουλα τις διάφορες αποστολές του κινήματος στο εξωτερικό (Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης στη Βιέννη, Παγκόσμια Οικονομική Συνδιάσκεψη στη Μόσχα, Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης στο Βερολίνο) που τις θεώρησαν σαν ευκαιρίες. Ετσι:

α). Πηγαίνοντας στο πρώτο ταξίδι ο Λυσσαρίδης φροντίζει και συναντά ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ κι' αποπειράται να κατατηγορήσει σ' αυτό την ηγεσία του Κόμματος μας. Παίρνει εκεί την αποστομωτική απάντηση: "Δεν συζητώ τέτοια ζητήματα". Η φράξια βγάζει το συμπέρασμα ότι η αποστολή της απέτυχε και, όπως είπε ο Χρυσάνθος" πρέπει να χρησιμοποιηθεί άλλη ευκαιρία".

β). Ο Νούσης πηγαίνοντας στην Οικονομική Συνδιάσκεψη της Μόσχας αποτελεί την "άλλη ευκαιρία" της φράξιας. Από τη Ρώμη γράφει επιστολή στον Σ. Σταθάτο, στην Πράγα, και ζητά να τον συνδέσει εκεί μ' ένα στέλεχος του ΚΚΕ "γιατί έχει εμπιστευτικά

στοιχεία να εκθέσει σχετικά με το ΑΚΕΛ". Ο Νούσης βρήκε ευκαιρία και έκαμε πραγματικά επαφή μ' ένα στέλεχος του ΚΚΕ που το συνάντησε στην Οικον. Συνδιάσκεψη της Μόσχας. Ο Νούσης έδωσε σ' αυτό το στέλεχος μια συκοφαντική έκθεση ενάντια στο κόμμα μας και την ηγεσία του.

γ). Οι φραξιονιστές και οι αφεντάδες τους, που ενώ στο βάθος μισούν το ΚΚΕ και "κριτικάρουν" το σ. Ζαχαριάδη για "λαθεμένη" τάχα γραμμή που υπόδειξε στο ΑΚΕΛ, σήμερα προκειμένου για να πετύχουν στα αντικομματικά τους σχέδια, επιζητούν με το μέρος τους το κύρος του ΚΚΕ για να "πείσουν" το κομματικό μας σύνολο, που "παρασύρει" η ΚΕ που κι' αυτή "παρασύρεται" από το Γ. Γ. Έτσι, οι φραξιονιστές, που δεν ικανοποιήθηκαν ούτε απ' τις ενέργειες του Νούση (σύμφωνα με τα λεγόμενα τους "ο Νούσης δεν πέτυχε σπουδαίες επαφές) αποφάσισαν να εκμεταλλευτούν και το τελευταίο ταξίδι του Β. Λυσσαρίδη στο Βερολίνο.

Μ' αυτό τον τρόπο τα αντικομματικά αυτά υποκείμενα χρησιμοποίησαν τις αποστολές που τους εμπιστεύτηκε το λαϊκό Κίνημα και ενέργησαν πίσω από τις πλάτες του Κόμματος, νομίζοντας πως θα διαφύγουν την προσοχή του Κόμματος μας, και του λαού. Φραξιονιστικά φρόντισαν να τυλίξουν το ΚΚΕ ελπίζοντας πως θα μας απομονώσουν απ' αυτά και να μας στερήσουν απ' την πολίτιμη βοήθεια και συμβολή του. Έτσι δουλεύουν οι "σωτήρες" αυτοί του ΑΚΕΛ.

Όταν ο φραξιονιστής Νούσης κλήθηκε από την ΚΕΕ του Κόμματος μας και ρωτήθηκε αν είχε επαφές με το ΚΚΕ, ή αν ζήτησε να συνδεθεί με μέλη του ΚΚΕ αρνήθηκε κατηγορηματικά. Όμως όταν του παρουσιάστηκε η ιδιόχειρη επιστολή του, που διαβιβάστηκε φυσικά στο κόμμα μας, ο Νούσης έμεινε άναυδος. Από τη σαστιμάρα του μπροστά σε κάτι που δεν το περίμενε (υποτίμησε αυτός και οι φίλοι του το Κόμμα μας) ο Νούσης βρήκε σα μοναδική διέξοδο τη δήλωση στην ΚΕΕ ότι "δεν έχει να δώσει λόγο σε

κανένα". Προφανώς μ' αυτό θα επιζητούσε να κερδίσει χρόνο και να συνεννοηθεί με τ'άλλα μέλη της φράξιας για ν' αποφασίσουν τι πρέπει να κάμουν.

2. Οι οππορτουνιστές μέσα στο κόμμα όπως και οι εξωκομματικοί φίλοι τους χρησιμοποίησαν το 7ο συνέδριο για να σπείρουν σύγχυση και να χτυπήσουν την ηγεσία του Κόμματος. Κατανέμοντας τους ρόλους τους, κρατούν συνδέσμους με το "κλιμάκιο" της αξίας που δε μπορούσε να βρίσκεται στο συνέδριο.

Ετσι:

α). Ο Σέρβας με μια γενική ομιλία (που όπως δήλωσε ύστερα στην Κ.Κ.Ε. εγκρίθηκε προηγούμενα από τον αδελφό του, φίλ. Χρίστο Σαββίδη, που ήταν τότε μέλος της Κ.Ε) ανοίγει την επίθεση. Δεν βρίσκει ούτε ένα "νι" θετικής δράσης του Κόμματος μας, της Κεντρικής του Επιτροπής. Κάνει τον αφ' υψηλού "κριτή", τα βρίσκει όλα "λανθασμένα", διαστρεβλώνει γεγονότα, εκτοξεύει αχαρακτήριστα υπονοούμενα κατά της Κ.Ε. Τελικά το συνεδριο καταδικάζει την αντικομματική απόπειρα του Σέρβα στο 7ο συνέδριο με ειδική απόφαση.

β). Συνεχίζει το βιολί των φραξιονιστών και ο Νούσης, που κατηγορεί πως "δεν υπάρχει εσωκομματική δημοκρατία", εντοπίζει τα πυρά του ενάντια στο Γ.Γ. Τέλος ο Κακογιάννης εκτοξεύει κι' αυτός την κατηγορία, πως η ΚΕ "πνίγει την κριτική μέσα στο κόμμα", είναι "σεχταριστική" κλπ, χωρίς κι' αυτός, όπως και οι άλλοι φίλοι του, να διαπιστώσουν έστω και ένα στοιχείο θετικής δουλιάς.

γ). Περί πλέον μέσα στο συνέδριο ο αρχιφραξιονιστής Σέρβας, καθοδηγεί το νεαρό Κακογιάννη "ν' αρχίσει με μαλακόν τόνο", τη δευτερολογία του και κάνει το δικηγόρο του Νούση και Κακογιάννη με σκοπό να τους γλυτώσει από την καταδικαστική γι' αυτούς απόφαση του συνεδρίου. Ο Κακογιάννης δηλώνει από το τηλέφωνο στο φ. Μιλτιάδη, που ρώτησε για την πορεία του συνεδρίου "δώσαμε την πρώτη μάχη και θα συνεχίσουμε".

Μετασυνεδριακά ο Λυσσαρίδης επιβεβαιώνει τη σχεδιασμένη φραξιονιστική δράση στο συνέδριο, δηλώνοντας: "Αυτά που λέχθηκαν στο συνέδριο ήταν και δικές μου θέσεις". Για τη δουλειά της φράξιας στη διάρκεια της προσυνεδριακής συζήτησης, ο Λυσσαρίδης κάνει "κριτική", εχτιμά το ρόλο του καθενός και λέει: "Ο Πλουτής εκόλωσε και δεν τους τα είπε ντόπρα, μέσα στην ομάδα του, ενώ αντίθετα ο Χρύσσανθος στάθηκε αντρίκια... Καλή στάση κράτησε κι' ο Μιλτιάδης..." Βέβαια εδώ ο Λυσσαρίδης πέφτει έξω γιατί ο πεπειραμένος οππορτουνιστής Σέρβας που ξέρει καλά την τέχνη των ελιγμών του βάζει γιαλιά.

3. Μετά το συνέδριο οι φραξιονιστές συνεχίζουν το ρόλο τους με πιότερη βιασύνη κι ανησυχία. Η "χρυσή ευκαιρία" του συνεδρίου χάθηκε γι' αυτούς, μένει να ενταθεί η "εμπιστευτική" συκοφαντία για "πράχτορα" Παπαϊωάννου, για "πράχτορα Ζιαρτίδη και για "πράχτορα" Φάντη και Κατσουρίδη, για "πράχτορες" όλα τα στελέχη της ΚΕ του Κόμματος. Πάνω σ' αυτή τη βάση μετασυνεδριακά τοποθετείται το σχέδιο των "αποστολών" στο εξωτερικό για να πεισθεί το "καχύποπτο" ΚΚΕ πως πολλοί της ΚΕ αλλά "κυρίως" ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ είναι..." πράχτορας". Περί πλέον οι φραξιονιστές υποχρεώνονται να μη παραμελούν και το "ψητό". Την πολιτική γραμμή του Κόμματος μας.

Όλοι οι οππορτουνιστές- φραξιονιστές μέσα κι' έξω από το κόμμα, κι' όλοι που απειλούν τον ανοιχτό περίγυρο τους εξωκομματικοί-φιλοκυβερνητικοί-διακηρύττουν, άλλοι ανοιχτά κι άλλοι μασημένα, ότι η πολιτική γραμμή του ΑΚΕΛ "δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες " κι ότι πρέπει "να επιδιωχτεί σύνταγμα". Ετσι:

α). Ο Β. Λυσσαρίδης, ύστερα από τη συμφιλίωση του με τον Φιφή δηλώνει: "Η γραμμή που έδωσε ο Ζαχαριάδης για το ενωτικό είναι λανθασμένη και τώρα έχω πεισθεί ότι πρέπει να επιδιώξουμε σύνταγμα". Εδώ πρέπει να πούμε ότι ο Λυσσαρίδης από καιρό είδε όνειρο να γίνει... πρωθυπουργός της Κύπρου.

β). Ο Σέρβας δεν προτιμά τώρα να μιλήσει ανοιχτά υπέρ της αυτοκυβέρνησης και κάνει κρούσεις με μασημένα λόγια. Δηλώνει πως μέσα στις σημερινές ελληνικές συνθήκες "δεν πρέπει να εντείνουμε πολύ τον εξωτερικό αγώνα" (όπως θυμούμαστε το ίδιο επιχείρημα των δύσκολων ελληνικών συνθηκών χρησιμοποιήθηκε, και στα 1947, σα δικαιολογία, για να παρεκκλίνει το κόμμα μας στη γραμμή της αυτοκυβέρνησης).

γ). Ο Κακογιάννης, λιγότερο τολμηρός και περισσότερο δικηγόρος, δικαιολογεί την άποψη για καλμάρισμα του ενωτικού αγώνα, με το επιχείρημα ότι "ο αγώνας της ειρήνης είναι σήμερα το πρωταρχικό καθήκο". Ξεχνά ότι ο αγώνας των αποικιακών λαών για εθνική λευτεριά είναι αλληλένδετοι ότι ο ένας ενισχύει τον άλλο ότι ποτές δεν συγκρούονται ο ένας με τον άλλο.

Ξεχνά τις σημεδριακές αποφάσεις-που τονίζουν αυτή τη θέση- κι επίσης ξεχνά το άρθρο των 3 συντρόφων του ΚΚΕ, που λέει ότι ο αγώνας για την Ένωση είναι δεμένος με τον αγώνα για την ειρήνη.

Ο Νούσης πιο έξυπνος απ' όλους δηλώνει στην ΚΕ ότι συμφωνεί με τη γραμμή του Κόμματος. Ενώ επανειλημμένα η ΚΕ του υπέβαλε την ερώτηση τι θα έλεγε αν του αποδείκνυε πως δήλωσε ότι είναι υπέρ του Συντάγματος, ο Νούσης δεν έδωσε απάντηση.

4. Στην προσπάθεια τους οι οππορτουρνιστές να δικαιολογήσουν τη χωρίς αρχές φραξιονιστική επίθεση τους ενάντια στην Κ.Ε. πιάνονται από διάφορα λάθη και ελλείψεις και αδυναμίες του Κόμματος μας, που η ΚΕ πρώτη τ' αναγνώρισε και πρώτη έκανε την πρεπούμενη αυτοκριτική. Σηκώνουν την παντιέρα της "κριτικής", την παντιέρα της αντικομματικής επίθεσης ενάντια στα στελέχη για να σκεπάσουν τους σκοπούς τους, για να δικαιολογήσουν την παράβαση κάθε κομματικής αρχής. Σ' αυτή του την ταχτική οι δικοί μας οππορτουρνιστές, δεν έχουν να παρουσιάσουν καμιά πρωτοτυπία. Απλούστατα αντιγράφουν τους κλασσικούς οππορτουρνιστές, όπως τους ξεσκεπάζουν

οι Λένιν- Στάλιν, όπως τους ξεσκεπάζει ο σ. Ζαχαριάδης στις περιπτώσεις των Καραγιώργη, Βαφειάδη, Παρτσασλίδη κλπ. Για παράδειγμα:

α). Η ομάδα των δικών μας οππορτουνιστών είναι κοινοί παραβάτες του κομματικού καταστατικού. Το καταστατικό μας λέγει ότι κάθε μέλος του Κόμματος "ΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΠΙΟ ΑΥΣΤΗΡΗ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ". Αυτοί παραβίασαν την κομματική πειθαρχία και σήκωσαν την αντικομματική παντιέρα.

β). Το καταστατικό μας λέγει ότι κάθε μέλος "ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ. Αυτοί αντιπολιτεύονται-πότε κρυφά και πότε φανερά-ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΠΟΛΕΜΟΥΝ την πολιτική γραμμή του Κόμματος.

γ). Το Καταστατικό του Κόμματος μας λέγει ότι "ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΦΥΛΑΞΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΜΑ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ" (άρθρον 35) αυτοί με οππορτουνιστική φραξιονιστική τους δράση έβαλαν επανειλημμένα τορπίλλες ενάντια στην ενότητα του Κόμματος μας, έδρασαν πότε υπονομευτικά και πότε ανοιχτά για να διασπάσουν το Κόμμα.

δ). Το Καταστατικό μας λέγει ότι "Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ" δημιουργίας παρατάξεων και φράξιων μέσα στο κόμμα τιμωρείται με όλη την αυστηρότητα μέχρι τη διαγραφή (άρθρο 35). Αυτοί έδρασαν φραξιονιστικά ενάντια στο Κόμμα και γι' αυτό το κόμμα τους ξεσκεπάζει μπροστά στο λαό, τους ξεκαθαρίζει από τις γραμμές του.

ε). Το καταστατικό του Κόμματος μας λέγει ότι κάθε μέλος "ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΜΕΣΩΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΖΗΤΗΜΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ή ΚΟΜΜΑΤΙΚΟ Σ' ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ „...ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ Κ.Ε". Αυτοί αντί ν' απευθυνθούν στο κόμμα απευθύνθηκαν σε...εξωκομματικούς εδώ στην Κύπρο και σχημάτισαν μαζί τους μπλοκ ενάντια στο κόμμα. Απευθύνθηκαν "δημοκρατικά" κατά το Σέρβα σε μεμονωμένα μέλη του Κόμματος για να πλατύνουν τη φραξιονιστική τους δράση, δίνοντας της μορφή "δημοκρατικής

επανάστασης" ενάντια στο Κόμμα. Απευθύνθηκαν "μυστικά" στο ΚΚΕ για να διαβάλουν και να εκθέσουν το κόμμα μας. Για όλα αυτά ήταν "ώριμες" οι συνθήκες κατά το Νούση και μόνο για την τήρηση του κομματικού καταστατικού "δεν ήταν ώριμες οι συνθήκες". "Δυσπιστούν" οι φραξιονιστές προς την κομματική ηγεσία και δεν δυσπιστούν όταν κάνουν φράξια με αποβλημένα στοιχεία.

Σχετικά με την περίφημη θεωρία του περί "μη ώριμων συνθηκών" (και γι' αυτό κατάφυγαν μυστικά στο ΚΚΕ) σχετικά με τη θεωρία της "δυσπιστίας" προς το Κόμμα οι φλύαροι φραξιονιστές μας παραπέμπονται στις αρχές που θεμελίωσε ο Λένιν πριν από **50** χρόνια όταν έγραφε:

"Από τον καιρό που έγινα μέλος του Κόμματος-γράφει ο Λένιν- ΔΕΝ ΕΧΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑ να επικαλούμαι μόνο μίαν ακαθόριστη δυσπιστία γιατί αυτό θα άνοιγε τις πόρτες σε κάθε βλακεία και σε κάθε παραλογισμό του παληού πνεύματος του ομίλου. ΕΙΜΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΣ να δικαιολογήσω την "εμπιστοσύνη" ή τη "δυσπιστία" μου μ' ένα τυπικό επιχείρημα, δηλαδή να επικαλεστώ τούτη ή εκείνη τη θέση του προγράμματος μας, της ταχτικής μας, του καταστατικού μας. Είμαι υποχρεωμένος να μη περιορίζομαι σ' ένα ανεξέλεγκτο "έχω εμπιστοσύνη" ή "δεν έχω εμπιστοσύνη"... είμαι υποχρεωμένος ν' ακολουθώ τον τυπικά καθορισμένο δρόμο για να εκφράσω τη "δυσπιστία μου για να εφαρμόσω τις απόψεις και τις επιθυμίες που απορρέουν απ' αυτή τη δυσπιστία. Από την ανεξέλεχτη "εμπιστοσύνη" χαρακτηρίζει τους ομίλους (πριν να ιδρυθεί το κόμμα) ανεβήκαμε πια ως την ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ άποψη που απαιτεί να τηρούνται οι υπεύθυνοι και επίσημα καθορισμένοι τρόποι έκφρασης και ΕΛΕΓΧΟΥ της εμπιστοσύνης" (Λένιν διαλεχτά έργα, τομ. 1, σελ. 482, έκδοση ΚΚΕ).

Βέβαια οι φραξιονιστές μόνο στα λόγια πιστεύουν στις αρχές του Λένιν διαφορετικά δε θα ήταν φραξιονιστές, και τα πιο πάνω λόγια του Λένιν δεν είναι αυτούς που θα ωφελήσουν".

